

че ѿскать да угодиѣтъ на тоѣхъ чудны климать, на тѣхъ сладки ароматны миризмы и зели зелены като кадифе. Вѣтрѣ съ дѣхъ имѣ повява и клати пѣжны-те цвѣтове ѿ крѣжави клончѣта, като че са бои да ги не скърши. Чудно ѿе мѣсто при таѣхъ тишина никому не иди на умъ-а, да поблагодари Премудраго Бога, за тѣхъ голѣмы мѣдри Негови уредбы, само едно кротко ничтожно сладкопѣвче славѣйче хвали и славослави чудна-та Божія направа, то ся само люблюва въ нощно-то тихо време на мѣсячно-то свѣтло сѣяніе, то гледа на безконечна-та природна доброта, и при сички-тѣ си искусни свирни не можи да ослѣди Божій-тѣ безцѣнны дари, то са труди и мѣчи, на сички способности гласъ-а си кърши, на концѣ отъ нажемено-то си голѣмо напрѣгваніе, немо на земѣ-тѣ пада, часто маломасано остава, и кѣсно не ся свѣстява: като че отъ сички-те си искусни сладкопѣнія не може да изрѣче велика-та си благодарность, и подирѣ окончаніе гимнатъ-си м. л. масано безчувство пада и долго долго спи, като ся събуди сънено махмурено. като че нед. волно само на себе си, или като че не му достига духъ-а, да вырази нея благодарность, коя мѣнитко-то славѣйче постига и разбира. отъ сички-та си способность и отъ голѣмы-те си искусства, сладки пѣнія и восхитителенъ свирелъ, неможи да го вырази. А какво живоотно можи докара и направи по усладително и пріятно пѣніе, не е възможно да ся опиши тоѣхъ Лясковски прелестни климать.

При голѣма-та теснотія и отъ много то и родо-населеніе, нема нито единъ Лясковчѣнинъ достаточна за пропитаніе земя, беденъ челоувѣкъ има не по много отъ петъ или десетъ дюйма, а среденъ 25